

UCHWAŁA NR 98/XII/25
RADY MIEJSKIEJ W ŻUROMINIE
z dnia 14 maja 2025 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Samorządowego Przedszkola nr 2 w Żurominie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. z 2024r., poz. 1465 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572) Rada Miejska w Żurominie uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpoznaniu skargi na działalność Dyrektora Samorządowego Przedszkola nr 2 w Żurominie, Rada Miejska w Żurominie, po zasięgnięciu opinii Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Żurominie, jednocześnie zobowiązuje się do powiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Czarek Ossowski

Uzasadnienie

W dniu 10.12.2024r. do Rady Miejskiej w Żurominie wpłynęła skarga na Dyrektora Samorządowego Przedszkola nr 2 w Żurominie. Zgodnie z właściwością Burmistrz przekazał ją Radzie w celu rozpatrzenia. Jak wynika z treści art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks Postępowania Administracyjnego, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności: wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt. 2 jest Rada Gminy.

W myśl art. 227 k.p.a przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Tym samym jak wynika z treści art. 18 b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym to Rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji.

Mając na uwadze powyższe, Przewodniczący Rady Miejskiej w Żurominie w dniu 10.12.2024r., nadał jej bieg i przekierował według właściwości pod obrady w/w komisji. W toku postępowania wyjaśniającego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji poddała szczegółowej analizie w/w skargę przedstawiła opinię, że skargę należy uznać za zasadną.

W dniu 26 marca 2025 r. podczas Sesji Rady Miejskiej w Żurominie odbyło się głosowanie nad projektem uchwały w sprawie uznania skargi za zasadną. Uchwała nie uzyskała wymaganej większości i nie została podjęta.

Analizując całość sprawy, wbrew stanowisku Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Rada Miejska uznaje, że dyrektor podejmowała działania mające na celu rozwiązanie konfliktu, takie jak przeniesienie pracownika niepedagogicznego do innej sali, zorganizowanie spotkania z mediatorem, rozmowy z psychologiem. Działania te były podejmowane w ramach dostępnych narzędzi takie jak pomoc pedagoga, psychologa, zespołu interwencyjnego i mediatora. Dyrektor konsultowała się z kuratorium oraz prawnikiem w celu uzyskania wskazówek dotyczących rozwiązania konfliktu, dodatkowo konsultowała się z prawnikiem w zakresie prawnych aspektów sytuacji. Rada Miejska uważa, że dyrektor mogła subiektywnie oceniać sytuację, starając się zachować obiektywizm i dbać o dobro wszystkich pracowników, co mogło być trudne w tak złożonym konflikcie. Dyrektor musiała podejmować decyzje w dynamicznej sytuacji, mając ograniczone informacje i pod presją czasu i okoliczności.

Rada Miejska podnosi wbrew stanowisku Komisji Skarga Wniosków i Petycji, że nie może narzucać, z jej perspektywy jedyne prawidłowe rozwiązanie sytuacji konfliktowych pomiędzy pracownikami, a całość uzasadnienia do wyrażonej opinii stanowi jedynie polemikę z postępowaniem Dyrektora, co jednocześnie stanowi próbę wejścia w kompetencje kierownika jednostki organizacyjnej w zakresie oceny doboru środków niezbędnych do realizacji zadań związanych zapewnieniem bezpiecznych i higienicznych warunków nauki, wychowania i opieki.

Mając na uwadze powyższe, skargę uważa się za bezzasadną.

Pouczenie: Zgodnie z art. 239 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje wcześniejsze stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ**

Czarek Ossowski